

A Poblenu de Pineda de Mar hem obert un menjador de Càritas.

Diuen que els budistes donen molta importància als pobres. Tan important són els pobres per ells que la seva salutació en comptes d'un bon dia, és aquesta: "has menjat?". I a casa seva sempre tenen arròs fet i al portal de la casa un got i aigua per si passa un pobre. Pels cristians els pobres també els hi donem una importància cabdal en la nostra atenció. Hi esmercem molts esforços en molts àmbits per atendre les seves necessitats.

Per què d'un menjador?

Des de Càritas ja feia un temps que ens anàvem plantejant quin tipus d'ajuda podíem fer a les famílies que no arribaven a finals de mes. Avui, immersos en aquesta crisi econòmica i preveient que anava per llarg, i constatant que augmentava les peticions d'ajuda i les angoixes entre els immigrants per no poder fer front a les despeses familiars, i que en segon lloc començaven a demanar ajuda algunes famílies de les que en diem "normalitzades" i que mai s'havien trobat en una situació d'atur i, per tant, en situació precària davant hipoteques, càrregues familiars, fills.....ens va començar a angoixar el que nosaltres hi podíem fer. Sabíem que en podíem fer una i era un menjador, però només pensar-ho ja ens venia pell de gallina sense que ningú s'atrevisís a manifestar-ho. Davant però el neguit que ens suposava atendre aquest augment d'angoixes, de demandes i davant la intensitat que anava prenent cos la crisi i per la seva durabilitat que podia tenir...ens vàrem tirar a dins l'olla i la vam començar a fer bullir.

Engegar la màquina

Poblenu és un barri que està situat al Maresme al costat de Calella i de Pineda. Sabíem que una cosa així no la podíem fer sols i vam proposar la idea a altres entitats del barri i dels voltants i també a possibles col·lectius d'immigrants que els podia interessar el menjador: així va néixer la idea amb les tres Càritas, 2 comunitats musulmanes, tres associacions d'africans i evangelistes. Se'ns van passar moltes idees pel cap, des de fer bullir literalment l'olla cada dia a altres possibilitats. Una ens va anar bé: un càtering, per la seva senzillesa i la rapidesa per la qual podíem posar-lo en marxa.

Posada en marxa

Comencem a donar veus que volem començar un menjador de Càritas i que necessitem voluntaris, apadrinament de dinars, col·laboracions de fleques.... Comencen a ploure els voluntaris i ja no podem tirar enrere ni adormir-nos massa en aquest projecte. Ens hi posem de ple i al cap de tres mesos obrim el menjador. No només oferim menjar a qui pot passar gana sinó també a aquelles persones que viuen soles i els va bé una mica de companyia. A això ens hi ajuden aquelles persones voluntàries que venen a dinar al menjador ajudant a fer més "normal" i no "estigmatitzar" el menjador només en un tipus determinat de persones.

Després de 3 mesos de funcionament

Els usuaris ens venen derivats dels serveis d'acollida de tot tipus. Volem que els qui venen estiguin connectats en algun dels Serveis per fer-los un seguiment. Ara ja passen de 25 persones a dinar cada dia. Som un equip de voluntaris per servir el menjador organitzats en 5 equips de treball de dilluns a divendres; tenim uns 70 apadrinaments de dinars (entre 5 i 40 euros mensuals); hi ha entitats que ens han fet donacions per col·laborar; unes 11 fleques que ens donen el pa, ens donen la fruita,i hem de dir que no hem tingut mai cap problema amb els usuaris.

Ens en sortirem?

Dificultats sempre n'hi ha: poder posar-nos d'acord tanta gent diversa i no sempre els mateixos servint el menjador; el compromís dels voluntaris que no defalleixi; acollir sense ser paternalista; poder finançar-nos a la llarga;tot un repte. Esperem que sí.
Ramon Masachs.